

vroeg in het voorjaar, van half maart tot half april, in bundels onder iepen *R. saundersii* (Fr.) Romagn.

- b. Hoed zwak maar onmiskenbaar hygrofaan, geen velum, sporen smaller en iets langwerpiger: $9-11 \times 8-9,5 \mu\text{m}$, L/B = 1,1-1,3; groeiperiode later in het voorjaar, van half april tot begin juni 7
- 7a. Vlees in steeltop guaiac-negatief, hoedoppervlak ruguleus in centrum als in *R. clypeatus* var. *typicus*, vruchtlichamen opvallend grijsgetint, ook in de lamellen, vlees in hoed en steel niet verkleurend na kneuzing of insektenvraat; onder diverse *Rosaceae*
R. clypeatus var. *pallido-griseus*, var. prov.
- b. Vlees in steeltop guaiac-positief, hoedoppervlak glad en glanzend, lamellen nooit grijs getint, vlees in hoed en steel snel of na langere tijd okerbruin tot rood-oranjebruin verkleurend na vraat en/of kneuzing; typisch voor sleedoornstruwelen, maar ook onder vruchtbomen
R. sepium (Noul. & Dass.) Romagn.

(Var. prov. = Varietas provisoria = voorlopig als variëteit beschouwd.)

Summary:

A key is given to *Rhodophyllus* Quél. (= *Entoloma* (Fr.) Kumm. emend Donk), section *Apriles*, containing only vernal species. Up to now nine taxa have been recorded from the Netherlands; three of them provisionally named as new varieties.

DE WILLINKS WEUSTE

J. Schreurs

Beukenhorstweg 11^I
Winterswijk

Indien alles naar verwachting is verlopen heeft de ledenvergadering van 18 maart j.l. besloten om de Willinks Weuste het komende paddestoelen-seizoen wat vaker met een ekskursie te vereen, net als dat in 1977 met Huis ten Donck onder de rook van Rotterdam het geval was.

Voor hen die overwegen op deze ekskursies te komen en/of het gebied privé willen bezoeken zal ik het een en ander over het

terrein en hetgeen er mogelijk gaat gebeuren uit de pen laten vloeien.

De Willinks-Weuste of kortweg "De Weust" ligt plm. 5 km. ten Oosten van Winterswijk en is samen met het Heksenbos eigendom van C.R.M. Er staat een bordje waarop vermeld wordt, dat het t.b.v. wetenschappelijk onderzoek voor het publiek gesloten is. De Weust is en was nog meer, een "veld" met verspreide jeneverbessen en doornige struiken met een heideachtig, ruig, schraal, grasland (een "weuste" dus), omgeven door bos. Dit schraalland, vroeger een funktioneel onderdeel van het oude hoevenlandschap, is gelukkig voor verwoesting door de grote veldontginningswals gespaard gebleven. Met gevolg dat de plantengroei, die zich duidelijk van de rest van het Winterswijkse onderscheidt, zich tot op de huidige dag zo goed als geheel heeft kunnen handhaven. De zo eigen vegetatie berust op een "ontdekking" van levensbelang voor de aanwezige planten, nl. kalk. De keileem aan de oppervlakte is vermengd met mergel uit de ondergrond.

Het kon niet uitblijven: De mens ontdekte het ook, weliswaar veel later dan de planten. Men stelde uiteindelijk vast met Muschelkalk uit een 200 miljoen jaar oude onder-periode van het Trias te doen te hebben.

Na enkele mislukte pogingen werden er kommercieel haalbare toepassingen gevonden, zodat in het begin van de dertiger jaren met de winning werd begonnen, hetgeen ernstige uitdrogingsverschijnselen in een aangrenzend bos ten gevolge had. Westhoff (1938) reageerde met een hartekreet om de Weust en omgeving voor verdere aftakeling te behoeden. Hij schreef: "Honderd jaar geleden zou een dergelijke vernietiging ongemerkt kunnen plaatsvinden. Nu kan en mag dat niet meer gebeuren." Het gebied is nu deels in handen van C.R.M., maar niet voorkomen is, dat er nog twee groeves bijgekomen zijn, waarvan er een direkt aan de Weust grenst. Over enkele jaren zijn deze drie groeves uitgeput. Nu ligt er dan ook een koncessieaanvraag voor het terrein grenzend aan de meest oostelijke groeve, de eigenlijke Weust. Hiertegen zijn nogal wat bezwaren aangevoerd, wat de provincie aanleiding gaf tot nader onderzoek. Nu wordt er dan ook gedacht aan exploitatie van iets dieper liggende lagen onder aangrenzende landbouwgrond. Hieraan kleven behalve landschappelijke ook waterhuishoudkundige bezwaren, die voor de omgeving weleens fataal kunnen zijn. De enige officiële koncessieaanvraag is echter die voor de Weust.

Mycologische inventarisatie van dit gebied kan mogelijk een waardevolle bijdrage leveren tot het behoud ervan en is, omdat het hier een zeldzaam milieu betreft, waardevol voor een betere kennis van de nederlandse mycoflora.

De vegetatie van de eigenlijke Weust, het open deel, dat jaarlijks gemaaid wordt, bestaat uit een moeilijk klassificeer-

bare grazige vegetatie bestaande uit componenten van diverse kalkminnende plantengesellschaften, weleens beschouwd als een vooruitgeschoven post van het meer kontinentale Molinietum. Dit kalkrijke aspekt vormt een fijnkorrelig patroon met een veel zuurdere heide-vegetatie. We vinden hier dan ook kalkminnende planten als Driedistel, Karwijselie, Fraai hertshooi, Bosaardbei, Bevertjes en Kruipend zenegroen naast kalkvlieders als Dop- en Struikheide, Rode bosbes, Tormentil en Klokjesgentiaan. De oorzaak hiervan moet gezocht worden in lang geleden geplant en wat minder lang geleden gekapt naaldbos, dat de bodem tot grote diepte heeft verzuurd. Andere vermeldenswaardige planten zijn Vleugeltjesbloem, Heidekartelblad, Geelhartje, Parnassia, Gevlekte orchis, Grote keverorchis en Welriekende nachtorchis. Vlo-, Blauwe- en Zeegroene zegge. Het geheel is aangetoed door enkele eiken, beuken, meidoorn en jeneverbes.

Na een vochtige periode is dit terrein wat kleuren en vermoedelijk ook wat soorten betreft een waar *Russula* paradijs. Verder staat er veel klein grut uit de genera *Galerina*, *Conocybe* en *Mycena* o.a. de enige nederlandse vondst van *M. latifolia*. Ook nog wel grotere soorten als *Hydnum repandum* (massaal in '77), *Hygrophorus cossus*, *Leccinum testaceo-scabrum* en *Cortinarius durissimus*.

Het bos rond dit open veldje bestaat vnl. uit niet al te vochtig Eiken-Haagbeukenbos met behalve Eik veel Haagbeuk, Es, Hazelaar, Taxus, Kardinaalsmuts, Slee-, Mei- en Wegedoorn met hieronder een uitbundige voorjaarsvegetatie van Bosanemoon, Sleutelbloem, Speenkruid, Zenegroen en later in het jaar Boskortsteel, Heelkruid, Grote keverorchis en Heksenkruid. Plaatselijk komt armer Eiken-Beukenbos en Elzenbos voor.

De paddestoelenflora in dit bos is vaak weelderig. Veel soorten van de geslachten *Russula*, *Lactarius*, *Inocybe*, *Rhodophyllus*, *Coprinus*, *Psathyrella*, *Mycena*, *Galerina* en *Marasmius* komen er voor. Van het laatste geslacht tot nu toe al acht soorten. Op de lemige bodem doen ook asco's het vaak erg goed. Laat in het jaar is *Clitocybe geotropa* in grote delen van het bos een opvallende verschijning.

Genoeg nu over wat er allemaal te vinden is. Dit kan veel beter na afloop van het seizoen 1978 gebeuren, als het, wat betreft vochtigheid en ekskursie-opkomst tenminste meegezeten heeft.

Literatuur:

- Faber, F.J. (1966). De Winterswijkse kalksteen. In: Museumgids voor Winterswijk grondboor en hamer no. 2, 1966. Uitg. N.G.V. Westhoff, V. (1938). In: Kotten, zoals de N.J.N. het zag. Westhoff, V. e.a. (1973). In: Wilde Planten deel 3.